

a családban: 1844-ben megvásárolta a csurgói, 1847-ben a deprői, 1859-ben a sőregi, végül 1862-ben a mácsai uradalmat. Birtokgyarapításának célja, hogy szebb jövőt teremtsen családjának és megvédje őket az elszegényedéstől. Egy érdekes adalékot is megtudhattunk az előadásból, mégpedig azt, hogy a deprői uradalom kapcsán tett lépések jól árnyalják Károlyi György és titkára, Bártfai László közötti kapcsolatot, mély barátságot. A második napi szakmai út előkészítéseként a Szatmárnémeti Megyei Múzeum aligazgatója, *Szőcs Péter Levente*, Erdőd váráról tartott ismertető előadást, vár régészeti ásatásairól készült képi beszámolóval zárva az előadások sorát.

A kifejezetten jó hangulatú műhelybeszélgetés során rövid távú feladatok is megfogalmazódtak: saját honlap készítése és szerkesztése, melyen az eddigi eredmények összegyűjtése és publikálása mellett meg kell, hogy jelenjen a Károlyi család története, a kutatócsoport tagjainak bemutatása, levéltári anyag ismertetése, kutatási segédletek stb. Körvonalazódott a következő találkozók helyszíne is, ahová remélhetőleg még több Károlyi-kutató fog eljönni, együtt gondolkodni a család múltjának feltárásáról, a további kutatási lehetőségekről.

Bakó Zsigmond–Csorba Noémi–Sárhegyi Tamás

BESZÁMOLÓ A ROMÁNIAI GENEALÓGIAI ÉS HERALDIKAI KONGRESSZUS CÍMERTANI ELŐADÁSÁIRÓL

2018. május 10–12-e között Jászvásárban szervezte meg a 18. Országos Genealógiai és Heraldikai Kongresszust a Sever Zotta Román Genealógiai és Heraldikai Intézet. A konferencia az 1918. december 1-jei gyulafehérvári nyilatkozat centenáriuma jegyében zajlott. A bemutatott 55 előadás elsősorban többsége genealógiai témájú volt, egy kisebb szekció címertani dolgozatokat tartalmazott, s egy-egy falerisztikai és vexillológiai előadás is elhangzott.

A címertani előadások igazodtak a meghirdetett tematikához, s a véletlen úgy hozta, mindannyi erdélyi ihletésű volt. Ittu Constantin nagyszabedény heraldikus filozofikus megközelítésben a Románia címerében felfedezhető erdélyi heraldikát boncolgatta. Diaconu Ana-Felicia bukaresti heraldikus a Román Nemzeti Levéltár bukaresti központi hivatalában végzett kutatásai alapján adalékokkal szolgált Keöpeczi Sebestyén József címerművészről, és bemutatta annak az erdélyi megyék címereiről készített rajzait. Ezek a korábbi vármegyei címerek heraldikai rajzai, s csupán terv szintjén maradtak meg, mivel a Román Királyság megyecímereiben igyekezett kiküszöbölni a magyar múltat, és a román történelemre helyezte a hangsúlyt. Ezt a témát a kongresszus egyetlen magyar résztvevője, Szekeres Attila István sepsiszentgyörgyi heraldikus bontotta ki részletekbe menően, bemutatva a Székelyföld területén található megyék és városok címerének módosítását Erdélynek Romániához való csatolását követően. Szintén a témához kapcsolódva, Szekeres Attila István szekcióindító előadásában Erdély címeréről értekezett annak apropóján, hogy a kiegyezés után a Magyar Királyság közép-címerének negyedik mezéjét foglalta el Erdély jelképe, majd Erdély Romániához való csatolását követően a Román Királyság 1921-ben elfogadott, Keöpeczi Sebestyén József által készített címerében szintén a negyedik mezőbe került.

Harmadik előadása során Szekeres Attila István bemutatta az általa szerkesztett, a székelyudvarhelyi székhelyű Hargita Megyei Hagyományörzési Forrásközpont kiadásában 2017 végén román nyelven megjelent *Simboluri istorice secuiești* (Székely történelmi jelképek) című tanulmánykötetet, amelynek címertani fejezetét ő maga írta, pecsétani részét Pál-Antal Sándor marosvásárhelyi történész, zászlótörténeti fejezetét Mihály János lövétei történész jegyzi.

Szekeres Attila István

